Mateřská škola speciální, Studentská 1416, 43801 Žatec

ŠKOLNÍ ROK : **2019/2020** **TÝDEN :** **30. 3. – 3. 4. 2020**

Téma: **Mláďata světa** **Podtéma:** **Kravička Stračena – na dvorku**

Knihy:

Pohádky bratří Grimmů – Vlk a sedm kůzlátek **O slepičce a kohoutkovi**

Písně:

Kočka leze dírou **Skákal Pes** **Halí Belí** **Krávy, krávy, jak si vlastně povídáte**

Říkadla a básně:

Zvířátka a mláďátka **Ovečky** **Prasátko**

Pohybové hry:

Kravičky jdou na pastvu **Sbírání vajíček**

Hudebně pohybové hry:

Ovečky **Hlava,ramena,kolena,palce**

Grafomotorické cvičení:

Nakresli kočičku **Dokreslování zvířátek** **Spirála**

Témata, na která se zaměřujeme tento týden:

Obsah:

- Seznámení s domácími zvířaty a zvířaty, které žijí na farmě. Poznávání zvířat, kde a jak žijí, čím se živí, čím jsou prospěšná.
- Poznávání a pojmenování jejich mláďat, zvuků, která vydávají.
- Posílení zájmu o přírodu – čistota v přírodě, nevyhazovat odpad, třídění odpadu.
- Ochrana životního prostředí – šetření s vodou, energií.
- Rozvoj všech smyslů.
- Rozvoj řeči.
- Rozvoj jemné a hrubé motoriky.
- Sledovat očima zleva doprava, sledovat děj, projevovat zájem o texty, četbu.
- Zachytit a vyjádřit své prožitky různými výtvarnými technikami, smyslovými hrami, konstrukčními činnostmi.

Hra na statek:

- Můžete s dětmi stavět farmu, či statek z kostek Lego Duplo, špejlí, drobných klacíků, které najdete v přírodě, na zahradě. Do jednotlivých výběhů můžete umístit figurky zvířátek, popř. je nakreslit, vystříhat z různých časopisů, hrát si s nimi na život na statku. Můžete doplnit i potravu, kterou se živí- opět nakreslené, vystřižené.

Pozorování zvířátek:

- Pokud je to možné, jděte s dětmi na procházku do přírody a pozorujte kolem sebe zvířata, která uvidíte. (Pes, kočka, slepice, kohout, koza, …..) Popište si, jak vypadají, čím se živí a jaký z nich mají lidé užitek. Řekněte si i jejich mláďata a zvuky, jaké vydávají.

Pohádka: Vlk a sedm kůzlátek

Byla jednou jedna stará koza a ta měla sedm kůzlátek. Velmi je milovala, jako jen matka může milovat své děti. Jednoho dne musela jít do lesa na trávu. Svolala si kůzlátka a pravila: „Milované děti, já musím do lesa. Buďte tu hodné, dobře zavřete dveře a mějte se na pozoru před vlkem. Ten netvor se často vydává za někoho jiného, ale podle jeho hrubého hlasu a černých tlap ho vždycky poznáte.“ Kůzlátka odpověděla: „Milovaná maminko, budeme se míti na pozoru, můžete jít bez obav.“ Tak odešla koza do lesa.

Za nějakou chvíli někdo zaklepal na dveře: „Otevřete milé děti, vaše maminka přišla a každému něco dobrého přinesla.“ Ale kůzlátka uslyšela hrubý hlas a bylo jim hned jasné, že to je vlk. „Neotevřeme!“ volala: „Ty nejsi naše maminka, ta má tenký a milý hlásek, ale tvůj hlas je jako struhadlo! Ty jsi vlk!“

Tak vlk zašel ke kramáři a koupil si kus křídy. Tu pak sežral a rázem měl tenký hlásek. Šel zpět, klepal na dveře a volal: „Otevřete milé děti, vaše maminka přišla a každému něco dobrého přinesla.“ Ale kůzlátka uviděla vlkovy černé tlapy a odpověděla: „Neotevřeme, naše maminka nemá černé tlapy! Ty jsi vlk!“

Tak vlk běžel k pekaři a řekl mu, že si poranil tlapy, ať mu dá kousek těsta. A když mu pekař tlapy namazal těstem, běžel vlk za mlynářem, ať mu tlapy pomoučí. Mlynář se zdráhal, tušil, že chce někoho napálit, ale když mu vlk řekl, že ho sežere, když mu nohy nepomoučí, udělal, co měl. A vlk běžel ke kůzlátkům, zaklepal a volal: „Otevřete milé děti, vaše maminka přišla a každému něco dobrého přinesla.“ A položil na okno svoje bílé tlapy, aby kůzlátka viděla, že je to maminka a otevřela mu dveře. To bylo děsu, když dovnitř vtrhnul vlk. Kůzlátka se snažila zachránit, jedno skočilo pod stůl, druhé do postele, třetí do pece, čtvrté do kuchyně, páté do skříně, šesté pod umyvadlo, sedmé do hodin. Ale vlk je postupně našel a spolykal, jenom to sedmé v hodinách nenašel. Když se tak skvěle nasytil, odvalil se pryč, lehl si venku na zelenou louku a usnul.

Zanedlouho poté přišla koza z lesa domů a co viděla? Dveře byly otevřené, stůl, židle a lavice převrácené, umyvadlo rozbité na podlaze, polštáře a přikrývky na posteli rozházené. Hledala své děti, ale nemohla je nikde najít, volala je jmény jednoho po druhém, ale nikdo neodpovídal, až zavolala to sedmé, odvětil jí tenký hlásek a ona ho vysvobodila z úkrytu v hodinách. A sedmé kůzlátko jí vyprávělo, jak přišel vlk a bratříčky sežral. Nedovedete si představit, jak hořce pro své nebohé děti koza naříkala a plakala. Nakonec vyšla s tím nejmenším ven, a když přišli na louku, uviděli ležet pod stromem vlka, který chrápal, až se větve třásly. Koza vlka ze všech stran obhlížela a viděla, že v jeho obrovském břichu se něco pohybuje a převrací. „Ach dobrotivý bože,“ pomyslila si: „jsou to moje ubohé děti, které spolykal k večeři, snad ještě žijí!?“

Tak poslala nejmladší kůzle domů, aby jí přineslo nůžky, jehlu a nit. A pak rozstřihla té stvůře břicho a sotva poprvé střihla, vykoukla hlavička jednoho kůzlátka, a když dále stříhala, postupně vyskákala všechna kůzlátka, byla celá a zdravá, neboť nenasytný vlk je spolykal celá. To bylo radosti! Kůzlátka se k mamince tiskla a tancovala kolem ní jako švec na svatbě.

Ale koza řekla: „Teď běžte a přineste velké kameny, musíme tomu netvorovi naplnit břicho, dokud spí!“ Tak kůzlátka přivlekla velké kameny a naskládala je vlkovi do břicha, co se do něj vešlo. Pak mu koza zašila ránu, aniž by to vlk zpozoroval nebo se vůbec za celou dobu pohnul.

Konečně se vlk probudil a postavil na nohy. A protože mu od toho kamení bylo těžko od žaludku, chtěl se napít ze studně. Když se rozběhnul, začaly se kameny v jeho břiše o sebe tlouci, čemuž se podivil, neboť spolykal kůzlátka a má v břiše snad kamení. Když se přivalil ke studni a naklonil se nad vodu, těžké kameny ho stáhly dolů a on se bídně utopil.

Kůzlátka koze slíbila, že už nikdy nikomu neotevřou, že budou více obezřetnější a opravdu tomu tak bylo. Koza žila spokojeně se svými kůzlátky ve své chaloupce.

Otázky:

- Kolik bylo kůzlátek?
- Co řekla koza kůzlátkům, když odcházela do lesa?
- Co chtěl vlk po kramáři, aby měl jemnější hlas?
- Jakou barvu měla vlkova tlapa?
- Co vlk udělal, aby měl tlapu bílou?
- Otevřely kůzlátka dveře vlkovi?
- Kolik kůzlátek vlk sežral?
- Kde bylo schované 7 kůzle?
- Jak zachránila koza kůzlátka?
- Co se stalo vlkovi, když se probudil?

Pohádka: O kohoutkovi a slepičce

Byl jednou jeden kohoutek a slepička. Jednou se spolu vydali do obry na jahody. Slepička za chvilku uviděla jahůdku a rozdělila se s kohoutkem o půlku. Po chvilce ji našel i kohoutek, ten byl ale lakomý a o jahůdku se nerozdělil, jahoda byla ale příliš veliká a kohoutek se začal dusit.

„Slepičko slepičko! Dej mi vodu nebo se udusím!“

Slepička se rychle rozběhla ke studánce až se jí peříčka čepýřila. Prosila studánku:

„Studánko, studánko, dej mi vodu. Kohoutek leží v oboře a nožky má nahoře. Bojím se, že umře.“

„Dám Ti vodu, ale až přineseš od švadlenky šátek“.

Slepička pelášila za švadlenkou Aničkou.

„Aničko, Aničko, dej mi šátek pro studánku. Studánka mi dá vodu pro kohoutka leží v oboře a nožky má nahoře. Bojím se, bojím, že umře.“

„Dám ti šátek pro studánku, až mi přineseš botičky od ševce.“

Slepička utíkala za ševcem Matoušem, až se jí peříčka čepýřila.

„Matouši, Matouši! Dej mi botičky pro švadlenku Aničku. Anička dá šátek pro studánku. Studánka dá vodu pro mého kohoutka. Leží tam v oboře a nožky má nahoře. Bojím se, bojím, že umře.“

Matoušovi bylo slepičky líto. Dal botičky Aničce. Anička dala šátek studánce. Studánka dala vodu slepičce. Ta utíkala do obory, jen co jí nožky stačily. Dala kohoutkovi napít a od velké jahody ho osvobodila.

A kohoutek? Ten se poučil a od té doby se se slepičkou o všechno hezky dělil.

Písně:

Kočka leze dírou
Kočka leze dírou
pes oknem, pes oknem.
Nebude-li pršet nezmoknem,
nebude-li pršet nezmoknem.
A když bude pršet zmokneme,
zmokneme.
Na sluníčku zase uschneme
na sluníčku zase uschneme.

Skákal pes,

Skákal pes,
přes oves,
přes zelenou louku.
Šel za ním myslivec,
péro na klobouku.
Pejsku náš,
co děláš,
žes tak vesel stále.
Řek bych vám,
nevím sám,
hop a skákal dále.

Halí belí
Halí belí, koně v zelí
a hříbátka v petrželi.
Halí, dítě, kolébu tě,
až mi usneš, odejdu tě.

Krávy,krávy
jak si vlastně povídáte
Krávy,krávy
jak si vlastně povídáte,
Krávy,krávy
jakou máte řeč.
Bů bů bů bů bů
Kočky,kočky
jak si vlastně povídáte,
Kočky,kočky
jakou máte řeč.
Mňau, mňau, mňau, mňau,
Pejsci, pejsci
jak si vlastně povídáte
pejsci,pejsci
jakou máte řeč.
Haf, haf, haf, haf, haf

Hadi,hadi
jak si vlastně povídáte
hadi, hadi
jakou máte řeč
Sssss, ssss, sssss, sssss
Kapři, kapři
jak si vlastně povídáte
kapři, kapři
jakou máte řeč
(mlčíme)
Žáby,žáby
jak si vlastně povídáte
žáby, žáby
jakou máte řeč.
Kvá, kvá, kvá, kvá
Němé tváře
jak si vlastně povídáte
němé tváře
jakou máte řeč
Bůbůbůbů, haf, haf, haf, mňau, mňau,sssss

Říkadla a básně:

Zvířátka a mláďata

Slepičko kdákalko, kuřátka voď.

Husičko kejhalko, s housaty choď.

Huňatá ovečko, bílé jehňátko hlídej.

Strakatá kravičko, mlíčko telátku dávej.

Koníčku bělouško, hopsa, běž,

s hříbátkem pro oves pojedeš.

Ovečky

Ženu ovce ovečky
na zelené kopečky.
Na kopečkách dobrá tráva,
ovce za ní mléko dává.
Mléko, vlnu huňatou,
abych mohl najedený,
přitom teple oblečený
do práce jít za tátou.

Prasátko

Stůj, prasátko, líbíš se mi !
Proč pak pořád ryješ v zemi ?
Kdybys v zemi nerylo,
víc by ses nám líbilo :
jak bys bylo roztomilé, celé jako z cukru bílé,
kdybys v ní však nerylo, prasátkem bys nebylo !

Pohybové hry:

Kravičky jdou na pastvu :

- zdolávání překážkové dráhy, kterou doma či venku na zahradě můžete vytvořit, dle možností a fantazie

Sbíráme vajíčka –

- dítě má dvě vařečky a pomocí nich nosí míčky(kuličky, korálky, oříšky) představující vajíčka do určené ošatky (krabička, miska)

Hudebně pohybové hry:

Ovečky:

Povím vám pohádku, (chůze v mírném podřepu v rytmu)
nebude dlouhá,
jak vodil na pastvu (uvolněný předklon, paže visí volně)
ovečky slouha.
Bělounké ovečky (děti se řadí do zástupu)
pěkně šly v řádce,
až přišly k uzounké
dřevěné lávce.

Teď chvíli počkáme, (klek, sed stranou)
to jinak nejde, (zvolna se pokládají na zem, leh)
až jedna po druhé
ovečka přejde.

Hlava, ramena, kolena, palce

Zpíváme:
Hlava, ramena, kolena, palce,
kolena, palce, kolena, palce,
hlava, ramena, kolena, palce,
oči, uši, pusa, nos.

Zpíváme nebo recitujeme písničku Hlava, ramena, kolena, palce a dotýkáme se jmenovaných částí těla. Tempo postupně zrychlujeme.

Grafomotorická cvičení /pracovní listy

Namaluj si kočičku

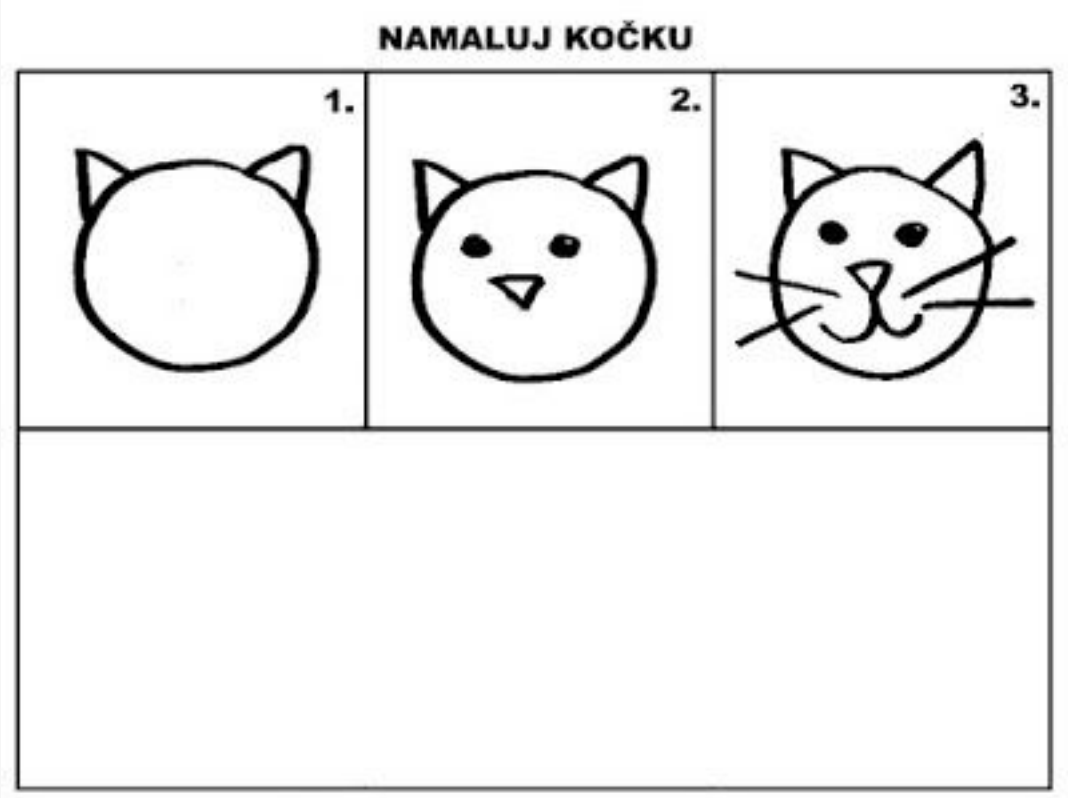

Zakroužkuj nebo řekni, která mláďátko patří k mamince a pojmenuj je

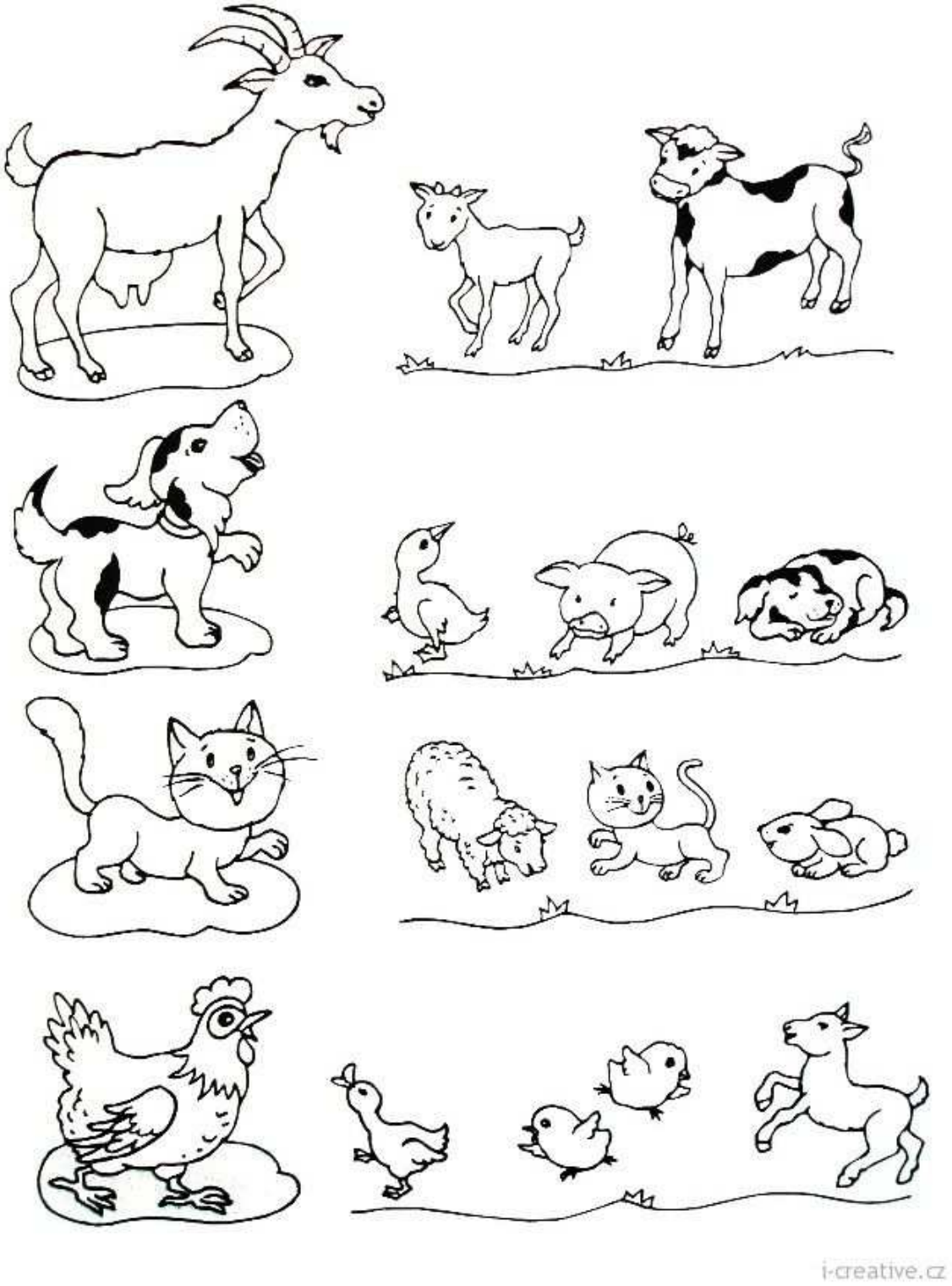

Spoj maminku s mláďátkem, můžeš vybarvit

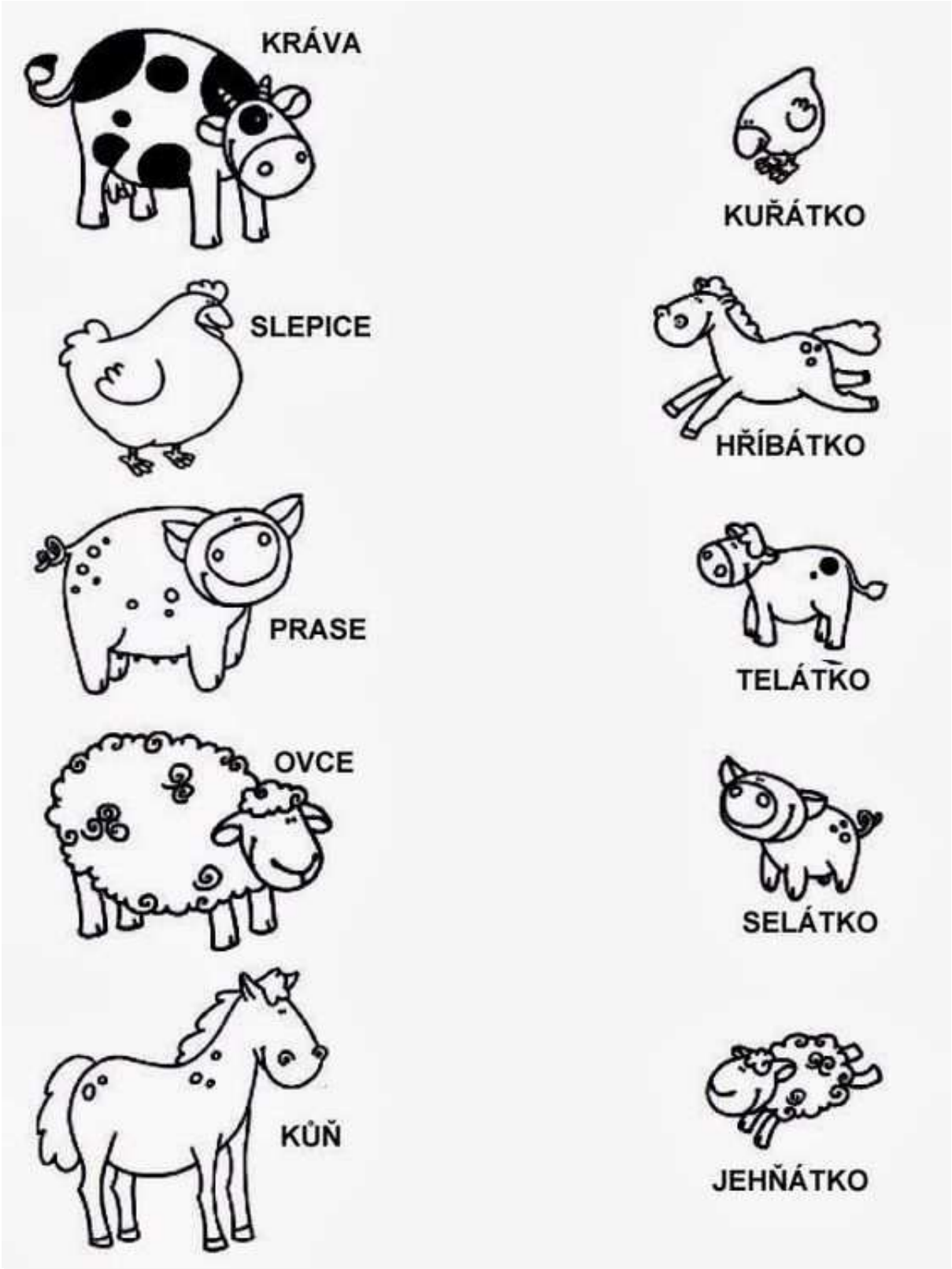

Dokresli zvířátko a pojmenuj ho

DOKRESLI PRAVOU PŮLKU HLAVY ČTYŘ DOMÁCÍCH ZVÍŘAT. POZNÁŠ, KTERÁ ZVÍŘATA TO JSOU? NAKONEC CELÉ OBRÁZKY VYBARVI.

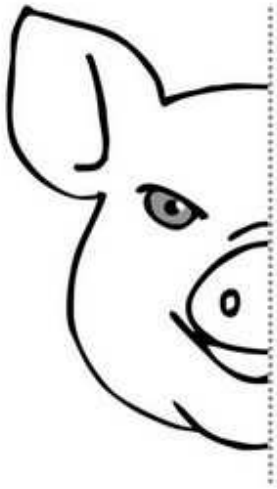

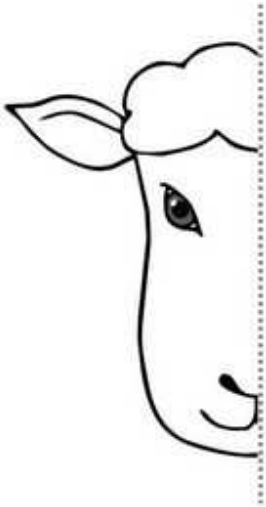

Nápady pro Aničku

Pomoz najít kočičce cestu k myšce

Rodičům: Nechejte své dítě, aby nakreslilo cestičku nejdříve prstem a potom pastelkami, pokaždé jinou barvou.

HRAČKA PRO KOŤÁTKO

Pomoz koťátku najít jeho hračku - myšku.

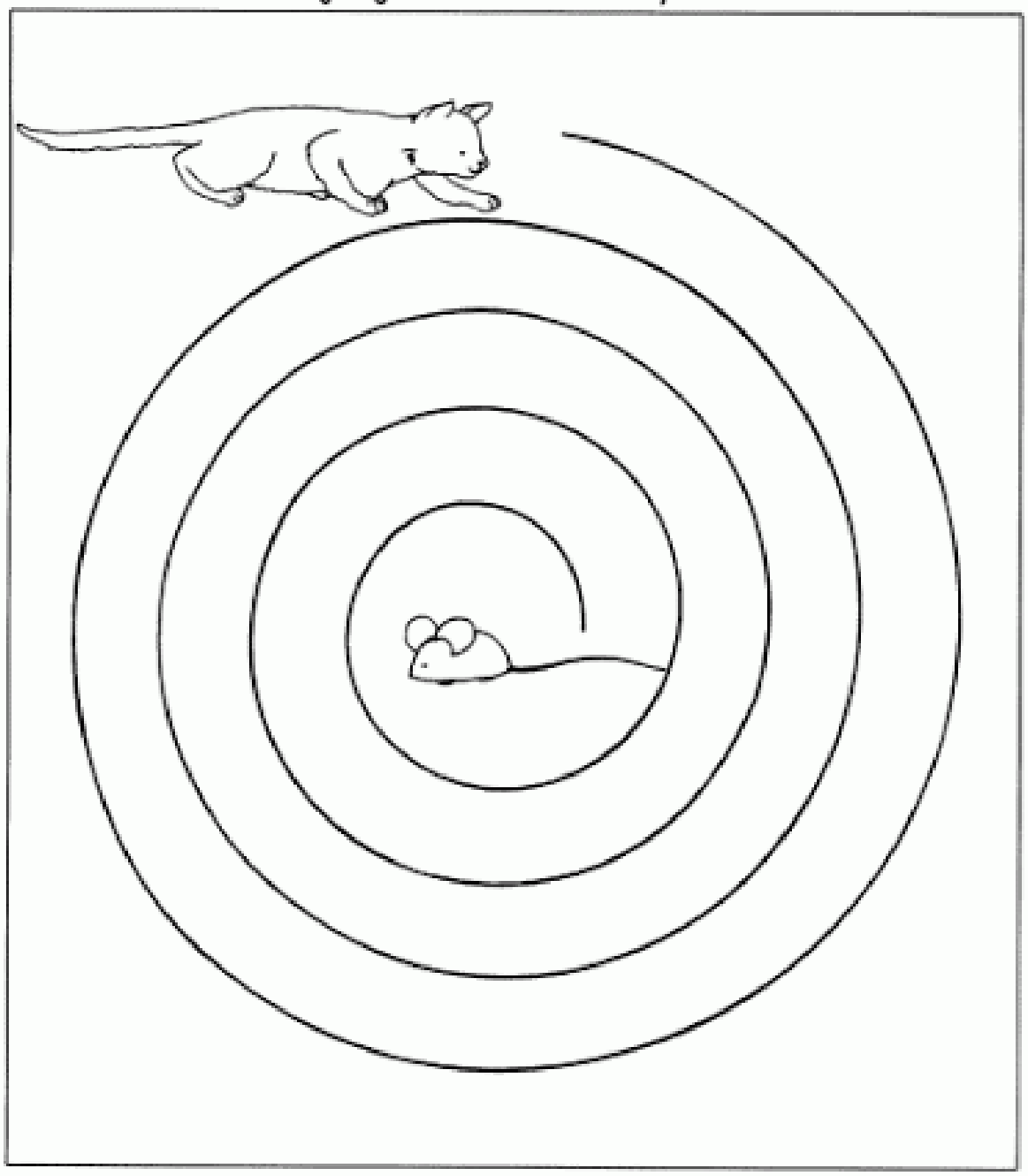
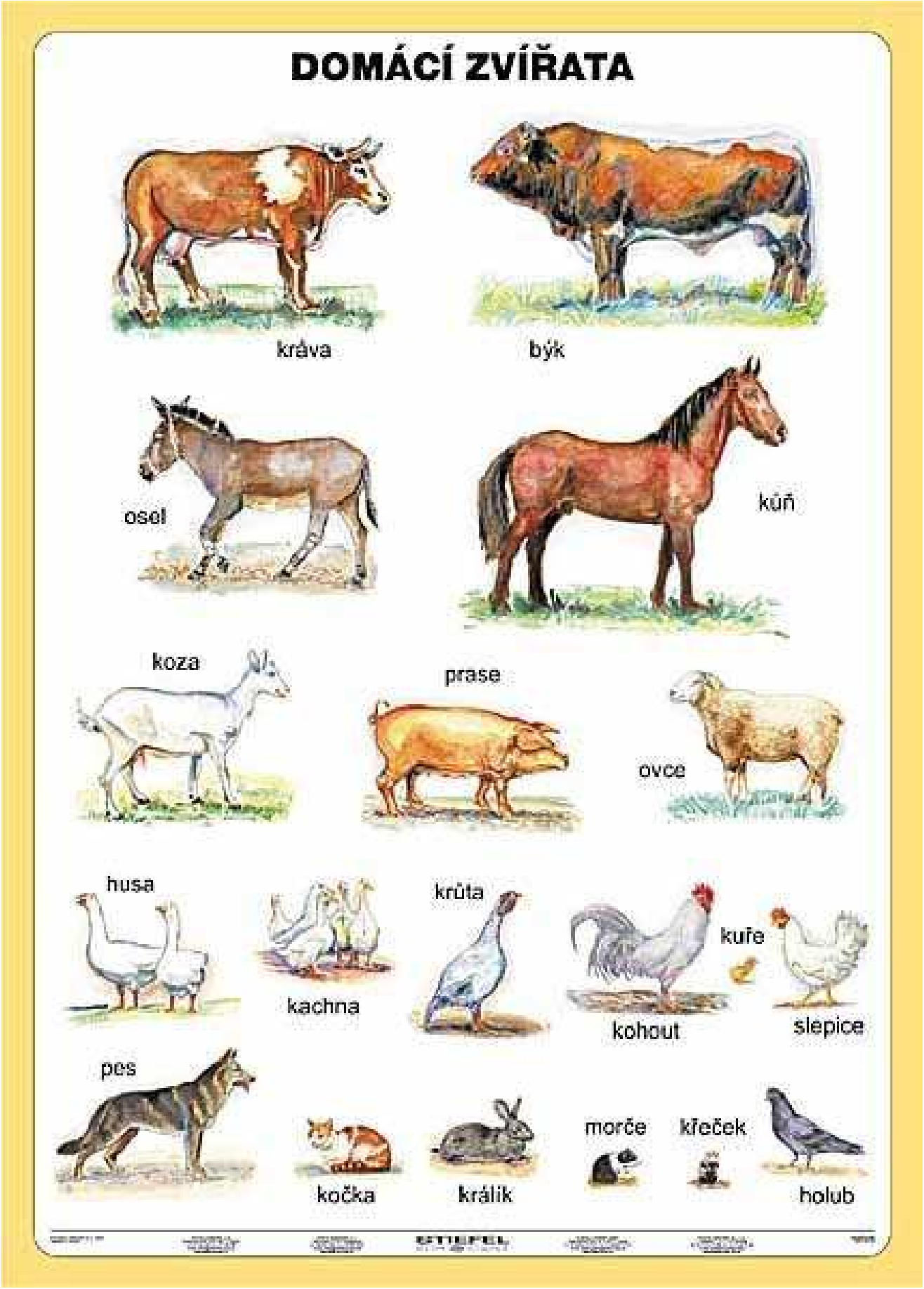
Přehled domácích a hospodářských zvířat: